

Metro

tüm metro peronu boyunca
yalnızlığımı idam edebilecek
bir tanıdık sima aradım
durdum

tamam kabul ediyorum
aslında gerçekten yalnız değildim
ısrarla gözüme sokulan reklamlar
beni yalnız bırakmıyordu, nefret ediyorum

kapalı alanda güneş gözlüğü
rahat olmayan ayakkabılar
ve kendini satmak için uğraşan kadınlar
söylemlerim fazla mı radikal?

çocukken havalı filmler izlediğimde
gölgede yaşamak istediğimi anımsıyorum
fakat şairin, vokalin ve işçinim gölgesinde yaşamak
ağır geldi gündemime

beğendiğim kadınlar, şatafatlı camiler
el yapımı müzikler
devletler tarafından doğrulanıp halka iniyor
belki bu dörtlüğü silerim, okuduğum zamanki yalnızlığıma bağlı

120 santimden küçük çocuklar
60 yaşından büyükler
ücretsiz yaklaşırlar yalnızlığıma
bir metro peronunda, rövaşata

şimdi bıyıklarından tanıdığım siyasilerin
ağızına bir yumruk atmak suç
içindeki öfkeyi uyut
uyanınca alçaktan düşme korkunu yenersin

Revision #1

Created 5 Eylül 2024 22:28:20 by Kelimeadam

Updated 5 Eylül 2024 22:28:32 by Kelimeadam